

ut igitur ad ad, a e, sic df, ad e f, Similiter probabit̄ q̄ a quocq̄ alio præter f, puncto connexæ ad de, dux̄ recte lineæ rationem habeant quā ad d, ad a e. Si igitur ab aliquo puncto extra datum circulū suscep̄to & reliqua quod oportuit demonstrasse.

Corolarium,

Hinc etiam perspicuū fit, q̄ coniuncta a f, bifariā secat angulū c fd, ita ut angulus a fd, sit æqualis angulo a f e. Nam vt ostensum fuit vt df, ad e f, sic ad, ad a e. Igitur per secundā partē tertiae propositionis li, vi, el. Eu, recta a f, diuidue secat e fd, angulum. Idem cōstabit de omni angulo factō, si ab aliquo signo in circumferentia a b, sumpto ad d e, signa duæ rectæ lineæ connectant̄. Ergo Corolarium manifestum est.

ELEMENTVM CONICVM XIII.

In dato cono per lineā rectam a coni vertice actam ad basim planū agere tangens eundem conū. Sit ergo conus a b c d, cuius basis circulus a e d. Sitq; coni a b c d, vertex b, a quo ad basim a c d, ad eius circumferentiam a c d, in signo d. Connexa sit b d, linea quæ per primū postulatū recta est, existens in conica superficie coni a b c d propositūq; sit per rectam linea b d, planū agere tangens conicā superficiē coni a b c d, super recta linea b d.

Igitur per d, signū recta linea agatur d e, tangens circumferentiā a c d, super d. Perspicuū itaq; est q̄ planū in quo duæ recte lineæ b d, d e, deducunt̄, tanget conicā superficiē coni a b c d, super recta linea b d. Ipsæ namq; b d, d e, rectæ lineæ in eodem consistunt̄ plano per propositionē li, xi, el. Eu. Igit̄ in dato cono per lineā rectam ad circumferentiā basis a coni vertice actam b d, deducit̄ur planū b d e, tangens inflexā superficiem coni a b c d, super b d, recta linea, quod oportuit efficere.

Corolarium

Hinc quoq; liquet, q̄ si planū aliquod tāgat subiectam conis
b ij

